

Kejad ja taimed sobivad ikka kokku. Sarjame aga igale poole levivat vőilille ja maiustame karulauguga, aga kui palju me taimedest, nende väest, kasulikkusest või mürgisusest teame? Taimetark Mercedes Merimaa põhjalikke nõuandeid ja vajalikke tarkusi oli raamatukokku tulnud kuulama arvukalt huvilisi.

RAIMO METSAMÄRT

Raimo@pvs.ee

Milline Eesti inimese teadlikkus taimede vallas on? „Vörreldes Euroopa teiste rahvastega on Eesti rahvas teadlikum. Küll aga on vahepeal tulnud ka suhtmine, justkui ravimtaimed oleksid vaeste inimeste teema ja efektiivselt aitavad ikka ainult tabletid. Kui me oskame ravimtaimi kasutada, siis vahel sobivad need paremini. Mina ei ravi ühtegi hagingut, ma toetan tervist,” sõnas taimetark. Tema sõnul pakubki loodus meile just profülaktika mõttess abi, pealegi on väga paljud taimed ju ka söödavad.

„Palju sõltub ka suhtmisest, sest on ju näiteks vőilille õpitud vihkama – teda, kirutakse ja nii detakse... Aga siis, kui on häda käes, nimetame me sama umbrohu ümber ravimtaimeks,” sõnas Merimaa, kelle sõnul on vőillill Euroopa meditsiinis väga tugev ravimtaim ja kes on korraldanud Pärnumaal

ka ligi tosin aastat vőilille-festivali. „Kindlasti võiksime me vanad esivanemate tarkused jälle n-ö kilbile tösta.”

Teadlikkus, teadlikkus

Mercedes Merimaa sõnul ei tasu ravimtaimed tundmist alustada mitte sinisest käokingast, mille üks gramm on juba surmavalt mürgine, ka erinevate putkedega tuleb olla väga ettevaatlik.

Kui rikkalik Maarjamaa loodus on, mida ta meile pakub? „Köike – nii näiteks on pihlakapungad Põhjamaade mõrumandel, aga väga kontsentreeritud. Nõges on aga taimemaa ilma köige kõrgema proteiinisisaldusega, sisaldab lihavalgule köige lähemat valku. Paljud taimed on nii vägevad, et neid peab lahjendama ja möistlikult tarbima,” pajatas taimetark.

Pöllumajanduse ja inimtegevuse tagajärjed on meligi tuntavad. „Lin-

Mercedes Merimaa oli taimemaaalma kohta palju huvitavat rääkida.

nadest taandutakse järvest kaugemale, nii leiame me näiteks rukkilille alles 50 km kauguselt, sest taimed valivad sageli elutervet keskkonda – puhest õhku ja põhjavett. Nurmenukku näeme me veel vast mahe-pölli heinamaadel, pääsusilm on läinud veelgi tundlikumaks.”

Väga taimed

Muidugi ei saadud kohtumisõhtul üle ega ümber praegu lausa menukiks

kujunenud karulaugust. „Ta tahab niisket ja varjulist kohta – maikelluke-sega näiteks on teda küll vőimatu segi ajada. Kuidas aga karulauku hoidistada? Hapendades on hais ikka üsna tugev, aga kui segada majoneesi või hapukorega, on tulemus hoopis teine.”

Ilusa muru austajate põlgusobjekt vőillill kannab aga tegelikult ka hüüdnime – maapealne päike. „Ega siis ainult vőilillest salatit tegema pea,

Mis neis pudelites peitub?
See selgus peagi.

Mötteteri:

- *Esimene õrimees sün mao ja taeva vahel ei olnud mitte inimene, vaid fotosüntees.*
- *Ainus koht, kus iga mees on kuningas ja naine kuninganna, on meie sisemaailm. Kui me sün ka ei mõtle, mido me sööme ja teeme, on see valesti – see on küll meie isiklik vastutus.*
- *Üleüldiselt mõjutab toit meie ternist ainult 10%. Oluline on, millise mõttega me loitu suhtume.*
- *Kuhu te oma tähelepanu suunate, sinna läheb ka teie energia. „Saan hakkama“ energia on sama, mis raha – seda ei pea laialdi loopima.*

lisage sinna värsket kurki, nurmenukku või kasutage smuti tegemisel. Röstitud juurtest saab jälle kohvi teha,” soovitas taimetark. Tema sõnul on vőilille ülesandeks taimemaaalmas mulla õhutamine ja selle ettevalmistamine õrnamate taimede tulekuks.

Kare varemerohi on hea haavalium, seda saab kasutada isegi limaskestadel. Peab ainult hoolega ette vaatama, sest ta pargib ja määrib tohutult,” tutvustas Mercedes Merimaa

järgmist taimet.

Lausa põhjatutena tunduvatest teadmiste varasatest said põnev'il kuu-lajad lähemat teavet nii kikkaputke, asparaaguse, nõgesse, kalmusejuure kui vesibeina kasulike oma-dustest kohta, aga ka seda, kuidas teha komposti. Teisisõnu oli kohtumine raamatukogus töeliseks teadmiste tulevärgiks ning koju mindi kindlasti teadmisega – seda tasus küll kuulata!